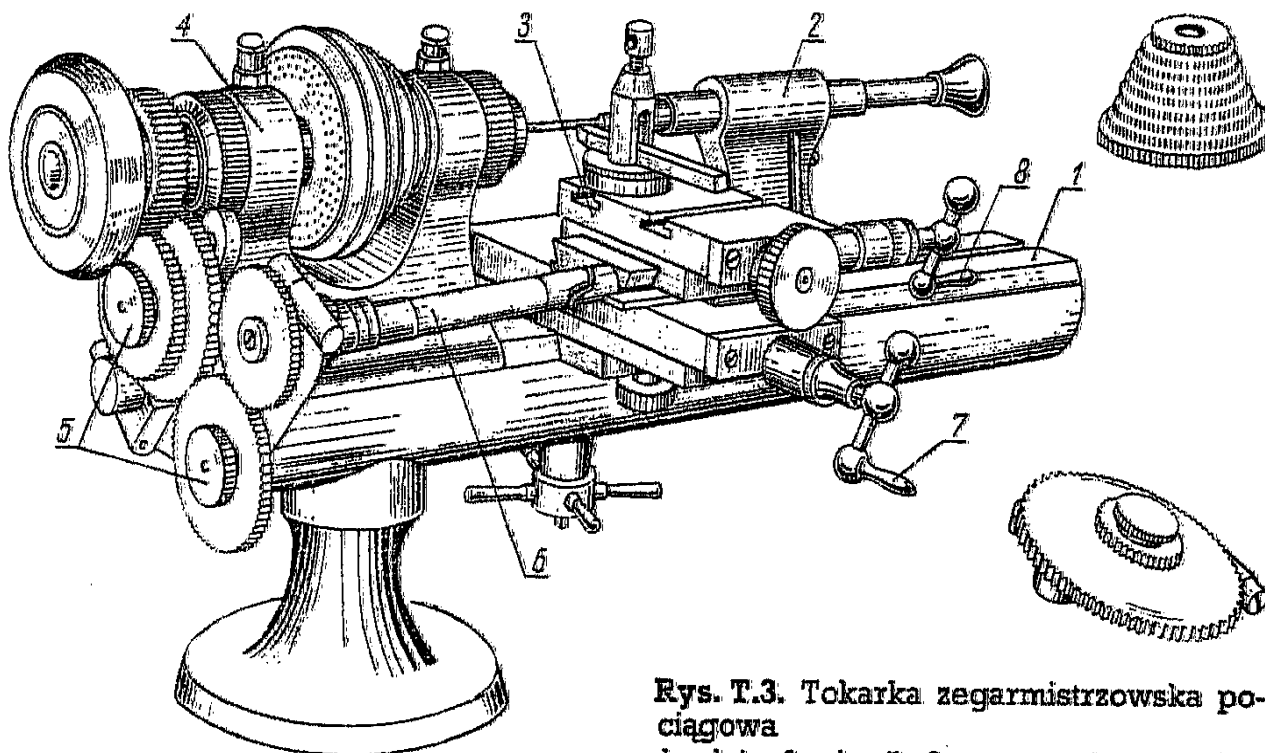


Tokarka zegarmistrzowska pociągowa

Tokarka różniąc się od normalnej tokarki pociągowej ale wyposażona tak samo w śrubę pociągową, wykorzystywaną przy obróbce gwintów. Można na niej wykonywać podobne prace, chociaż na znacznie mniejszych przedmiotach. Różni się także od tokarki zegarmistrzowskiej wrzecionowej tym, że nie ma podstawki do noża ręcznego, lecz tylko suport 3 (rys. T.3). Oprócz zespołów podstawowych: łoża 1, konika 2, wrzeciennika 4 ma skomplikowaną



Rys. T.3. Tokarka zegarmistrzowska pociągowa

1 — łożo, 2 — konik, 3 — suport, 4 — wrzeciennik, 5 — przekładnia zębata, 6 — wałek pociągowy, 7 — korba do ręcznego przesuwania suportu w kierunku poprzecznym, 8 — korba do ręcznego przesuwania suportu w kierunku wzdłużnym.

przekładnię zębatą 5, służącą do ciągłego przesuwania suportu tokarki 3, za pomocą śruby i wałka pociągowego 6. Korba 7 służy do ręcznego przesuwania suportu w kierunku poprzecznym, a korba 8 do przesuwania suportu w kierunku wzdłużnym. Toczenie na tokarce zegarmistrzowskiej pociągowej polega na tym, że przedmiot zamocowany w kłach lub w uchwycie obraca się, a nóż zamocowany w suporcie przesuwany się ruchem ciągłym i skrawa warstwę materiału. Nóż powinien się przesuwać bardzo powoli, aby po jednym obrocie obrabianego przedmiotu mógł skrawać następną, nie za grubą warstwę materiału. Im posuw jest powolniejszy, tym gładszą uzyskuje się toczoną powierzchnię.

źródło: Bartnik i Podwapiński "Ilustrowany słownik zegarmistrzowski"